

Severi Sutinen

Saarnoja

*”Usko tulee saarnasta, mutta itse
saarna Kristuksen käskyn kautta.”*
(Room. 10:17)

”Me uskomme, ja siksi puhumme.”
(2. Kor. 4:13)

Johdanto

Tämä teos on kokoelma kristillisiä saarnoja vuosilta 2020–2023. Kirjoittaja on itse laatinut jokaisen niistä, ja on myös pitänyt ne Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluvissa jumalanpalveluksissa. Saarnat on julistettu eri seurakunnissa Satakunnan alueella – Luvialla, Eurajoella ja Porissa.

Teoksessa saarnat on luokiteltu kirkkovuoden ajankohtien mukaan. Tämä on tehty siten, että jokaisen saarnan yhteyteen on merkitty kirkkopyhän nimi, tarkka päivämäärä ja evankeliumiteksti, jonka pohjalta se on laadittu. Saarnojen keskinäinen järjestys on laadittu päivämäärien mukaan siten, että uudemmat tulevat ensin.

Teos on tarkoitettu kaikille niille, jotka ovat kiinnostuneita saarnoista ja niiden laatimisesta. Jokainen saarna on aina tekijänsä näköinen, mutta niiden tavoite on sama: tehdä Jumalan sana eläväksi nykypäivän ihmisille. Juuri tähän teoksen kirjoittaja on saarnoillaan pyrkinyt. Miten hyvin tämä tavoite on toteutunut, lukija arvioikoon ja ratkaiskoon sen omakohtaisesti.

© 2023 Severi Sutinen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0420-8

Kirkkopyhien saarnat

sivu

Laskiaissunnuntai 19.2.2023	7
Uudenvuodenpäivä 1.1.2023	15
16. sunnuntai helluntaista 25.9.2022	23
15. sunnuntai helluntaista 18.9.2022	30
9. sunnuntai helluntaista 7.8.2022	38
4. sunnuntai helluntaista 3.7.2022	49
Kirkastussunnuntai 31.7.2022	55
Hiljaisen viikon keskiviikko 13.4.2022	63
Tuomiosunnuntai 21.11.2021	70
Kirkastussunnuntai 18.7.2021	80
Loppiainen 6.1.2021	89
2. sunnuntai joulusta 3.1.2021	97
Uudenvuodenpäivä 1.1.2021	106
Apostoli Johanneksen päivä 27.12.2020	114
23. sunnuntai helluntaista 8.11.2020	124
3. sunnuntai helluntaista 21.6.2020	134
2. pääsiäispäivä 13.4.2020	143

Laskiaissunnuntai 19.2.2023

Teksti: Joh. 12:25–33

”Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!” (1. Kor. 1:3).

”Hän on meidän syntiemme sovittaja, eikä vain meidän vaan koko maailman.” (1. Joh. 2:2). Tällä tavoin apostoli Johannes opettaa seuraajiaan ensimmäisessä kirjeessään, joka on sisällytetty Uuteen testamenttiin. Kyseinen apostoli on myös laatinut päivän evankeliumin, jossa Jeesus puhuu tästä aiheesta sanoessaan: *”Kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni.” (Joh. 12:32).* Näiden Jeesuksen sanojen jälkeen evankelista on lisännyt selityksen: *”Näillä sanoilla Jeesus ilmaisi, millainen tulisi olemaan hänen kuolemansa.” (Joh. 12:33).* Lisää selvyyttä asiaan saamme kreikankielisen alkutekstin pohjalta.

Siinä on käytetty verbiä *hypso-oo*, jolla on tässä kaksoismerkitys: se ilmaisee ”korottamisen” tai ”kunniaan ylentämisen”, mutta samalla myös ”ylösnostamisen”. Siksi Jeesuksen sanat voidaan kääntää myös: ”kun minut nostetaan ylös maasta”. Aikaisemmin evankeliumissa Jeesus puhui Nikodemos-nimisen fariseuksen kanssa. Siinä Jeesus sanoo: *”Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän.”* (Joh. 3:14–15). Mooses teki pronssikäärmeen ja nosti sen puutangon päälle. Samalla tavoin Jeesus nostettiin ylös maasta ristinpuun päälle.

Miksi näin täytyi tapahtua? Jeesuksen oman todistuksen mukaan sen vuoksi, että hän ”vetäisi kaikki luokseen” ja samalla ”heittäisi ulos tämän maailman ruhtinaan”. Nämä

kaksi kuuluvat yhteen, niitä ei voi erottaa toisistaan. Uuteen testamenttiin sisältyvä Heprealaiskirje avaa meille näitä Jeesuksen sanoja syvällisemmin. Kirjeen kirjoittaja sanoo: *”Armollisen Jumalan tahto näet oli, että Jeesuksen oli kärsittävä kuolema jokaisen ihmisen puolesta. Hän sanoo myös: – – Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi. Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaisekseen. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina.”* (Hepr. 2:9,13–15). Näin siis Heprealaiskirjeessä.

Jeesus ja hänen opetuslapsensa viettivät pääsiäistä juutalaiseen tapaan. Silloin muistettiin sitä, miten Jumala toi oman kansansa Israelin vapauteen

Egyptin orjuudesta. Kuitenkin Jeesuksen työ, joka sai täyttymyksensä pääsiäisenä, antoi tälle juhlalle kokonaan uuden merkityksen: Jeesus on uusi Mooses, joka johtaa kansansa vapauteen synnin orjuudesta, Saatanan eli faraon vallan alta. Jeesus on myös se uhrikaritsa, jonka veri pelastaa israelilaiset siltä Jumalan tuomiolta, joka kohtaa Egyptiä, Saatanan valtakuntaa. Tähän liittyvät päivän evankeliumissa esiintyvät Jeesuksen sanat: ”Nyt tämä maailma on tuomiolla, nyt tämän maailman ruhtinas syöstään vallasta.”

Julkisen toimintansa aikana Jeesus julisti sanomaa Jumalan valtakunnasta ja teki monia ihmetekoja. Hän ajoi riivatuista ihmisistä ulos saastaisia henkiä Jumalan Hengen voimalla. Jeesuksen karkottamat demoniset henget olivat Saatanan, ”tämän maailman ruhtinaan” alamaisia.

Saarna on Jumalan sanan tekemistä eläväksi nykyajassa. Luterilaisissa kirkoissa saarnaa pidetään suuressa arvossa, lähes sakramentaalisena. Saarnat ovat kuitenkin nykyään tulleet monille vieraiksi, ja niihin liitetään monesti jopa kielteisiä mielikuvia. Syynä tähän on hyvin pitkälti se, että saarnan merkitystä ei kunnolla ymmärretä tai osata arvostaa.

Tämä kokoomateos sisältää 17 kristillistä saarnaa, jotka kirjoittaja on laatinut ja julistanut Suomen ev.-lut. kirkossa vuosina 2020-2023.

Se on tarkoitus antaa lukijalle selkeä kuva saarnojen erilaisista muodoista, jotka kirkkovuosi niille antaa.

Teos on kaikille niille, jotka ovat kiinnostuneita saarnoista ja niiden laatimisesta.

Kirjoittaja on teologian maisteri Helsingin yliopistosta ja sähkötekniikan diplomi-insinööri Vaasan yliopistosta.

BoD

9 789523 304208